

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS Kaina 15 kap.

ZARASAI

1958 m.

lapkričio

4

ANTRADIENIS
Nr. 130(1708)

LKP RAJONO KOMITETE IR RAJONO
VYKDOMAJAME KOMITETE

Dėl pereimosios Raudonosios vėliavos paskyrimo kolūkiui, pasiekusiam geriausius rezultatus gaminant pieną

Peržiūrėjęs rajono kolūkių socialistinio lenktyniavimo rezultatus didinant karvių produktyvumą ir pieno gamybą per 1958 metų trečią ketvirtį, Lietuvos KP rajono komitetas ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto biuras nutarė:

Pripažinti lenktyniavimo nugalėtoju „Lenino atminimo“ kolūkj, kuris per 9 mėnesius 100 ha žemės naudmenų pagamino 198,2 cnt pieno, 30 cnt daugiau, negu per tą patį praeitų metų laikotarpį, ir pasiekė vidutinį primelžimą iš kiekvienos melžiamos karvės iki 2309 kilogramų. Palikti pereinamąją Raudonąją vėliavą „Lenino atminimo“ kolūkiui.

Antroji vieta lenktyniavime pripažinta M. Melnikaitės vardo kolūkiui, kuris pieno gamybą 100 ha žemės naudmenų padidino 36,3 cnt, palyginus su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu.

Trečioje vietoje laikyti P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelę, kuri, palyginus su praėjusiais metais, 100 ha naudmenų pagamino pieno 24,2 cnt daugiau, o vidutinį primelžimą padidino 211 kg.

Dėl pereimosios Raudonosios vėliavos paskyrimo kolūkiui, pasiekusiam geriausius kiaulienos gamybos rezultatus

Lietuvos KP RK ir rajono deputatų tarybos vykdomojo komiteto biuras nutarė:

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju didinant kiaulienos gamybą ir organizuojant kiaulių atpenėjimą per 1958 metų trečią ketvirtį pripažinti „Lenino atminimo“ kolūkj. Palikti jam Lietuvos KP RK ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pereinamąją Raudonąją vėliavą.

Pagal kiaulienos gamybą per tris ketvirčius antroje vietoje laikyti Čapajevos vardo kolūkj, o trečioje — Zdanovo vardo kolūkj.

ROVNO SRITIS. Įsijungęs į socialistinį lenktyniavimą TSKP XXI suvažiavimo garbei, Rovno RTS mechanizatorių kolektyvas sėkmingai vykdo traktorių ir žemės ūkio mašinų, priklausančių Rovno rajono kolūkiams, remontą.

Gerai dirba stoties šaltkalkiviai I. Maliukas, I. Rybakas. Surenkant motorus jie įvykdo normą 150 procentų.

Nuotraukoje: šaltkalkiviai I. Maliukas (dešinėje) ir I. Rybakas surenka traktorius „DT-54“ motorą.

A. PLATONOVO nuotr. (TASS).

Dovanos Didžiajam Spaliui

Pirmieji 90.000 rublių

Artėjant Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 41-osioms metinėms „Lenino atminimo“ kolūkis gavo pirmąsias pajamas už realizuotą šių metų linų derliaus produkciją. Už pristatytus 82 centnerius sėmenų artelė

gavo 90 tūkstančių rublių. Sėmenų pardavimas valstybei bus tęsiamas ir toliau.

Po švenčių linų augintojai pradės linų šiaudelių apdirbimą ir jų pristatymą valstybei.

V. Tuzikas

Savais, kolūkiniais

Trumpomis darganotomis dienomis, tamsiomis naktimis nenutyla traktorių gaudimas Kalinino vardo kolūkyje. Artelės mechanizatoriai „plieno žirgais“ deda pagrindą gausiam ateinančių metų derliui. „Veteranų“ mechanizatoriai praminė traktorininko Kazio Kravcevičiaus vairuojamą traktorių DT-54 dėl jo senumo. Bet ir dirbdamas šiuo traktoriumi, gerai rūpestingai jį prižiūrėdamas, Kravcevičius aplenkė savo draugus, dirbančius nauja tos pačios markės mašina, ir jau suarė daugiau kaip 70 ha dirvų, skirtų pavasario sėjai.

Didžiojo Spalio 41-ąsias metines traktorininkas Kazys Kravcevičius sutiks suaręs iš rudens 100 ha dirvų.

V. Daveikis

Suarta daugiau kaip 400 hektarų

Našiai dirba prieššventinėmis dienomis M. Melnikaitės vardo kolūkio mechanizatoriai. Nuo spalio 30 iki lapkričio 3 dienos jie suarė 80 hektarų dirvų iš rudens, o iš viso traktoriais suarta daugiau kaip 400 hektarų.

Geriausių rezultatų pasiekė Geslovas Cerniauskas, suaręs 97 ha. Jonas Skestavičius ir Petras Stankevičius, dirbdami savo „DT-54“ dviem pamainomis, suarė 130 hektarų dirvų.

J. Radzevičius

traktorinės brigados apskaitininkas

Miesto vykdomojo komiteto sesijoje — dienos klausimai

Spalio 30 dieną įvyko miesto Darbo žmonių deputatų tarybos penktojo šaukimo IX sesija.

Papasakojęs savo pranešime kaip vykdomi rinkėjų priesakai, miesto vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Jure-

vičius pažymėjo, kad priesakai galėtų būti žymiai didesni, jeigu visi deputatai sąžiningai vykdytų savo pareigas. Bet kai kurie deputatai pamiršo savo — liaudies tarnos pareigą, nerodo reikiamo aktyvumo.

Pasisakiusieji deputatai iškėlė eilę aktualių klausimų.

Taip pat buvo svarstomas klausimas apie gyventojų dalyvavimą savo gatvių sutvarkyme. Tikslu suaktyvinti jų darbą, miesto vykdomajam komitetui buvo pasiūlyta praveisti darbą su gatvių komitetais.

Svarstytais klausimais buvo priimtas atitinkamas nutarimas.

N. Novikovas

SVARBIAUSIEJI UŽDAVINIAI

Iš rajono žemės ūkio pirmūnų pasitarimo

Pranešėjas — rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Dorofjevas smulkiai apsisotė ties kovos rezultatais didinant visuomeninę gyvulininkystę ir keliant pieno, mėsos bei kitų žemės ūkio produktų gamybą per šiuos tris ketvirčius.

Palyginti su praėjusiais metais, pasiekti kai kurie laimėjimai. Viso rajone 100 ha naudmenų gauta 13,1 cnt pieno daugiau, negu per tuos pačius praėjusių metų tris ketvirčius. Neblogų rezultatų pasiekė „Lenino atminimo“, M. Melnikaitės vardo, P. Cvirkos vardo, „Tarybinio artėjo“ ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkiai.

Tačiau socialistiniai įsipareigojimai ir pagal rodiklį 100 hektarų, ir pagal primelžimą iš kiekvienos karvės vyk-

domi nepatenkinamai. Ankščiau pirmavęs Stalino vardo kolūkis šiems per tris ketvirčius 100 ha žemės ūkio naudmenų gavo 16,3 cnt pieno mažiau, o primelžimas ir karvės čia sumažėjo 419 kilogramų, palyginus su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Dėl blogo gyvulių laikymo ir priežiūros „Garbingo darbo“ kolūkyje krito bendra pieno gamyba ir išmilžiai.

Lėtai sprendžiamas bandos skaičiaus didinimo klausimas.

Pagal mėsos ir kiaulienos gamybą ypač atsilieka Kalinino vardo „Garbingo darbo“, J. Žemaitės vardo ir daugelis kitų kolūkių. „Už taiką“ žemės ūkio artelėje yra tik 17 kiaulių 100 ha ariamos žemės — beveik dvigubai mažiau, negu vidutiniškai rajone.

Viena iš silpno kiaulių priauglio papildymo ir bekonų atpenėjimo prižasčių yra blogas vienkartinis motininių kiaulių panaudojimas didinant kiaulininkystės produktyvumą.

Karvių, kiaulių, avių priauglio didinimas ir smarkus visuomeninių gyvulių produktyvumo

kėlimas yra svarbiausias rajono žemės ūkio uždavinys. Tam būtina išauginti veislei visą prieauglį iš aukštai produktyvių gyvulių, pirkti karves iš kolūkiečių, visokeriopai stiprinti pašarų bazę, ypač plataus kukurūzų silosui įdiegimo sąskaita.

Šiems klausimams buvo pašvęsti kolūkių pirmininkų Kazanovo, Leonovo, Grigorjevo, Lietuvos KP CK atstovo drg. Cistiakovo pasisakymai.

— Lenktyniaujančiame su jumis Dūkšto rajone gauta vidutiniškai po 200 centnerių kukurūzų masės iš ha, tuo tarpu tik nedaugelis priesakinių Zarasų rajono kolūkių laukininkystės brigadų pasiekė šį rodiklį. — pasakė drg. Cistiakovas. — Reikia taip ruošti ateinančių metų kukurūzų sėjai, kad kiekvienai karvei jų būtų pasėta ne mažiau kaip 0,25 ha ir užtikrinti aukštą jų žaliosios masės derlių.

Pasitarimo dalyviams buvo prarastas kukurūzų auginimo seminaras. Lietuvos TSR žemės ūkio ministerijos atstovas drg. Surkus padarė pranešimą apie priemones

ruošiantis šios vertingos kultūros sėjai, supažindino su priešakiniais metodais aukštam derliui gauti.

P. Cvirkos vardo kolūkio lauke buvo demonstruojamas traktorinės kvadratinės-lizdinės sėjamosios panaudojimas kukurūzų sodinime. RTS vyr. inžinierius drg. Sukys ir mechanikas drg. Vinogradovas paaiškino mašinos darbo principą ir prarastos modernizacijos esmę, bet jie nerimtai pasiruošę sėjamosios parodomui praktiniame darbe. Kadangi ji buvo nevėsi gerai atreguluota, daugeliui seminaro dalyvių padarė įspūdį, kad netikslinga ir nenaudinga naudoti sėjamąją „SKG 6“. Geras siekimas pasibaigė nesėkmingai. RTS darbuotojai, liaudiškai išsireiškus, į medaus statinę įpylė šaukštą deguto.

Pasitarimo pabaigoje pasisakė Lietuvos KP RK pirmasis sekretorius drg. Jakas, ypatingą dėmesį atkreipęs į svarbiausių uždavinių įvykdymą.

Pasitarimo dalyviai iš klausė pranešimą apie tarptautinę padėtį.

Ryšium su Lietuvos KP rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto nutarimu į rajono Garbės lentą įrašoma:

a) geriausios rajono kolūkių melžėjos, primelžusios daugiau kaip po 2000 kg pieno iš kiekvienos joms priskirtų karvių:

F. Burlakova	G. Dumbravaitė
E. Meduneckaja	S. Šakalytė
F. Meduneckaja	M. Skvarcinskaitė
S. Matusevič	V. Bilienė
R. Tvardovskaja	M. Dudeleva
V. Šilina	M. Juchnevič
Z. Semel	O. Mazeikaitė
O. Traškauskaitė	B. Mazeikienė
J. Dumbravaitė	

b) geriausios „Lenino atminimo“, Čapajevos vardo. Zdanovo vardo žemės ūkio artelių kiaulininkės, užėmusios pirmą, antrą ir trečią vietas rajono kolūkių lenktyniavime gaminant mėsą:

K. Lukjanova	Z. Skvarcinskaitė
V. Pupeleva	N. Cipliakova
A. Narkūnaitė	

Ataskaitos ir rinkimai partinėse organizacijose

VIENUOLIKOS PAREIGA

M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės partinė organizacija jungia 11 komunistų. Vykdamas gerus darbus, apie kuriuos kalbėjo ataskaitiniame - rinkiminiame susirinkime partinės organizacijos sekretorius drg. Malakauskas, yra dalis pastangų kiekvieno iš vienuolikos.

Kolūkio komunistai per ataskaitinį laikotarpį daug padirbėjo vystant žemės ūkio šakas, stiprinant ekonomiką. Asmenišką komunistų pavyzdys, partinės įtakos išplėtimas atsakinguose žemės ūkio baruose — teigiamos šios partinės organizacijos savybės.

Bet labai blogai, kad gana vieningas, stiprus kolektyvas susitaikstė su nedovanotiniais trūkumais. Vienas iš pagrindinių trūkumų — apalėstas vadovavimas komjaunimo organizacijai.

Ne vieną kartą partinės organizacijos sekretoriui drg. Malakauskiui buvo nurodomi tie trūkumai. Vienok, ir šį kartą, ataskaitiniame pranešime jis visiškai nutylėjo apie komjaunimą. Bent būtų prisipažinęs, kad neturįs apie ką ir kalbėti, kadangi komunistai nusigrėžė nuo komjaunuolių.

Bet sekretorius, šį klausimą nutylėjo. Tuo tarpu kolūkio komjaunuolių veikla, jų vaidmuo visiškai žemi. Jeigu praėjusiais metais artelėje buvo 10 komjaunuolių, tai šiemet jų sumažėjo per pusę. Organizacija nepasipildė pirmiaujančiais, vertais komjaunuolio vardo jaunuoliais ir merginomis, kurių, žinoma, yra. Komjaunuoliai mažai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Ir kaip gi jie gali rimtai spręsti ūkinis uždavinius, jeigu betarpiškai artelės gamyboje dalyvauja tik vienas komjaunuolis — Babachinas.

Partinės organizacijos sekretoriui mažai jaudina jaunimo auklėjimo klausimas. Neginčijamai, tuo visų pirma turi užsiimti komjaunuoliai. Bet jeigu jie nepakankamai pajėgūs, jiems reikalinga suteikti pagalbą.

Partinė organizacija nesirūpina jaunimu. Jaunuolių tarpe dar įsisknijusios svetimoms, kenksmingoms tarybiniam jaunuoliui pažiūros. Komjaunimo organizacijos garbė pažemino buvęs VLKJS narys A. Aleksiejėvas. Girtuokliavimas ir chuliganiškumas privedė jį prie to, kad, vietoj sąžiningai dirbęs, jis pradėjo varyti naminę. Aleksiejėvas

buvo nuteistas. Bet šito galėjo ir neįvykti. Tiesa, buvo imtasi priemonių, bet pavėluotai.

Negalima laukti blogo įvykio baigmės, reikia anksčiau užkirsti kelią negerovėms, artimai bendraujant su jaunimu, jį auklėjant. Bet ar domisi sekretorius, komunistai, kaip gyvena kolūkio komjaunimo organizacijos nariai? Kuo užtikrinti komunistai, kad šioje šeimoje neatsiras panašių į Aleksiejėvą?

Siomis dienomis buvo atžymėtas VLKJS keturiasdešimtmetis. Lenino komjaunimas per visą savo istoriją buvo patikimu, išmėgintu partijos pagalbininku. N. Chruščiovas VLKJS CK iškilmingame plenumo pažymėjo komjaunimo mokyklos, kurią praėjo milijonai žmonių, auklėjamąją reikšmę.

Bet atskiros komjaunimo organizacijos nepateisina savo paskirties, o vyresnieji draugai komunistai nesimėna darbo sustiprinant jas, neteikia tam kovingo auklėjamojo vaidmens. Taip atsitiko ir M. Melnikaitės vardo kolūkyje.

Kolūkio partinė organizacija buvo nemažų darbų vadovu ir iniciatoriumi. Partinė organizacija gali pagyvinti ir komjaunimo organizacijos darbą. Reikia tiksliai nenusigręžti nuo komjaunuolių. Ir tai — visų vienuolikos partinės organizacijos narių pareiga.

G. Zimariovas
Lietuvos KP RK instruktorius

„Pergalės“ medžiagos ir nepaskelbtų laišku pėdsakais

„Tiesiai į akis“

Taip pavadintas skaitytojo laiškas su karikatūra buvo patalpintas š. m. spalio 16 dienos numeryje. Jame buvo kalbama apie rimtus trūkumus „Garbingo darbo“ kolūkio gyvulininkystės fermose.

Kolūkio valdyba ir partinė organizacija pagal laikraščio signalus patikrino ir apsvartė reikalų padėtį visuomenin-

„Pergalės“ skaitytojas savo laiške redakcijai rašė apie randančius vietą rajoninėje poliklinikoje trūkumus. Laiške buvo pažymėta, kad registratūros langelis įrengtas duryse, pro kurias nuolat vaikšto poliklinikos darbuotojai. Be to, norintieji užsiregistruoti, turi stumdytis ankštame koridoriuje. Taip pat buvo rašoma, jog į odos ir venerinių ligų kabinetą visai neišduodami registracijos talonėliai, kad šiame kabinate trūksta perišimo medžiagų.

Kasmet pravedama rajoninė žemės ūkio paroda tapo tradiciniu, žymiu įvykiu, visu miesto ir kaimo dirbančiųjų švente. Praeitą sekmadienį Zarasų gatvėse buvo ypač daug žmonių. Bet daugiausia jie būriavosi prie rajono kultūros namų.

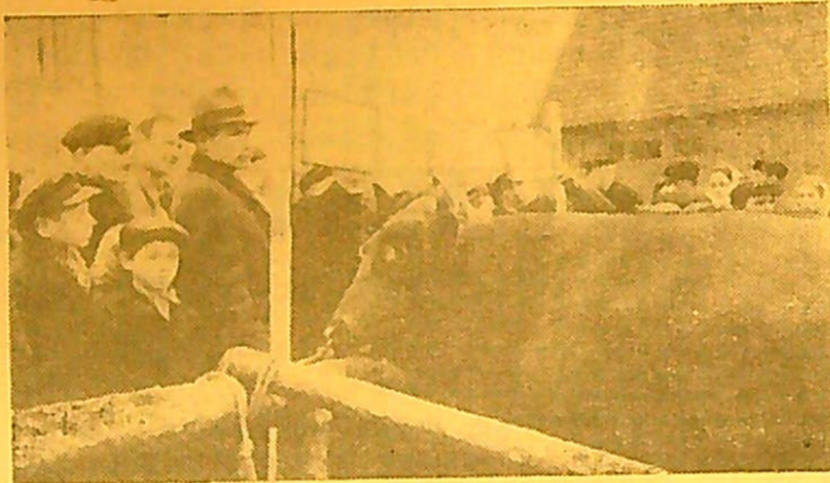
Čia daug galima buvo pamatyti, prie atskirų ekspozicijų ir stendų galima buvo išgirsti nuoširdžius pasikalbėjimus, replikas, pastabas ir net ginčus.

Svarbus įvykis žemės ūkyje — MTS reorganizacija rado atspindį mechanizacijos skyriaus ekspozicijų parinkime. Remontinė - techninė stotis demonstravo kilnojimą dirbtuvę, naujas mašinas ir įrengimus, kuriuos ji gali parduoti arba išnuomoti kolūkiams.

Menkiausiai, negu praeitais metais, atrodė gyvulininkystės natūralių ekspozicijų skyrius. Bet čia ypač atsispindėjo kova už gyvulių dirbtinio apseklinimo naudą, platų įdiegimą. Puškino vardo „Raudonojo Spalio“, Čapajovo vardo ir M. Melnikaitės vardo kolūkiai parodė puikius veršėlius, gautus dirbtinio karvių apseklinimo būdu ir išaugintus priešakinių veršūnų drg. drg. Gaidelytės, Sapkinos ir kitų. Daug lankytojų susidomėjo ties dviem puikiais buliais iš dirbtinio gyvulių apseklinimo stoties.

Išstatė savo ekspozitą ir paukščių fabrikas, mažą, bet su meile apiformintą stendą parodė miškų ūkio darbuotojai.

Augalininkystės pasiekimų apžiūra buvo patalpose. Daug buvo gerų atsiliepiamųjų ir kritikinių pastabų apie ekspozitą. Atskiri parodos dalyvių ir lankytojų pasisakymai spausdinami žemiau.

Parodos dieną nuolat keitėsi žmonės prie Zarasų veislyno eksponuojamų Lietuvos žaliųjų grynaveislių elita - rekord klasės bulių „Zilberis“ ir „Mulas“. Tai atstovai tų penkių bulių-reproduktorių, kurie panaudojami mūsų ir kaimyninių rajonų kolūkių stambių raguočių fermų gyvuliams apseklininti dirbtiniu būdu.

Nuotraukoje: parodos lankytojai prie veislyno bulių.

V. ŠAKALIO nuotr.

Rajono vyr. gydytojas drg. Arlijevskis, kuriam buvo persiustas laiškas ištyrimui, pranešė redakcijai, kad laiškas buvo apsvartytas gydytojų konferencijoje. Lankytojų patogumui, rūbinė, buvusi poliklinikos koridoriuje, perkelta į kitą kambarį, čia pastatyti suolai. Registratoriai įpareigoti išduoti registracijos talonėlius į kiekvieną gydymo kabinetą. Be to, registratūroje kasdien paliekami pirmieji penki talonėliai pakartotiems ir dispanseriniams li-

gioniams, su kuriais pirmąją atsilankymo dieną buvo atliekami rentgenologiniai ir laboratoriniai patikrinimai. Tai daroma tikslu, kad minėti ligoniai greičiau galėtų užbaigti reikalingus gydymo procesus.

Odos ir venerinių ligų kabinete kelias dienas nebuvo bintų dėl kabineto gydytojos ir medicinos sesers kaltės. Jos yra perspėtos.

RAJONO ŽEMĖS ŪKIO

Ne pirmus metus geru grūdinių ir ankštinių kultūrų derliumi džiugina Stalino vardo sėklininkystės kolūkis. Nuotraukoje mes matome šios artelės pirmininką Jeremiejų Michailovičių Kazanovą prie savo stendo. Visų ekspozitų centre — kukurūzai. Pagal pasėlių plotus, gautą derlių ir kukurūzų siloso kiekį ši artelė šiemet pirmuoja rajone.

— Tegu mokosi, paveja ir pralenkia mus kiti kolūkiai. Mes irgi nesiruošiamė stovėti vietoje,— sako drg. Kazanovas.

DURPYNUS REIKIA ĮSISAVINTI

SĄLYGOS YRA...

Iš Kalinino vardo kolūkio parodoje eksponuojamų įvairių žemės ūkio kultūrų, lankytojų dėmesį patraukė įsisavintos pelkėse išaugintos žaliajam pašarui avižos. Pirmoje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja Grigorijus Vorobjovas, 5 ha plote išaugintas žaliosios masės derlius siekia iki 350 centnerių iš hektaro.

Šioje artelėje nebloggerai vykdomas pelkių įsisavinimas. Štai ką pasakoja kolūkio agronomas drg. Vrubliauskas:

— Prieš keletą metų pradėjome nusausinti pelkių sukultūrinimą. Šiemet nušienavome 80 ha tokių pievų. Pavasarį apsėjome dar 20 ha daugiametėmis žolėmis.

Be to, nusausintose pelkėse auginame pašarinius šakniavaisius, o taip pat avižas, skirtas papildomam gyvulių šėrimui.

Kalinino vardo kolūkis turi geras sąlygas pašarų bazės sustiprinimui.

...BET JOS NEISNAUDOJAMOS

Faktas, kad Kalinino vardo kolūkis pagal pie-

no gamybą 100 ha žemės ūkio naudmenų bei pagal pieno primelžimą iš kiekvienos karvės rajono kolūkių lenktyniavime randasi paskutinėje vietoje rodo, kad plačios galimybės pašarų bazei stiprinti dar blogai čia išnaudojamos.

Štai kad ir papildomam šėrimui skirtų avižų karvės iki šiol nemažai. Jos buvo susilosuos. Gerai, kad kolūkio vadovai rūpinasi rytdienai, bet negalima pamiršti ir apie šią dieną. Jeigu karvės tenkinasi tik šio ganykla, daug pieno iš jų nelauk. Kolūkiečiai susilosos avižas, o tuo tarpu tam reikalui skirta lubinų bei kitų kultūrų masė puvo lauke. Taigi, ne dėl ko kito, kaip dėl šeimininkų stokos, kolūkis atsilieka.

Nusausintose pelkėse gerai auga pašariniai kopūstai, bet jie čia nesodinami. Reikia pasėti, pašarines žoles įvairiais terminais, kad iki rudens karvėms užtektų gero žaliojo pašaro. Tai būtina padaryti ateinančiais metais. Bet tam reikia ruoštis jau dabar.

V. Raubiška

Trumpai

Į naują gyvenvietę pradės keltis „Pirmūno“ kolūkio I laukininkystės brigados žemdirbiai. Gyvenamus namus joje stoties kolūkiečiai A. Kornevas, V. Strelovas ir kiti.

N. Šalnaitė

Daug padeda gimtąjam Stalino vardo kolūkiui Tabaro pradinės mokyklos mokiniai. Neseniai jie nurovė 2 hek-

tarus pašarinių šakniavaisių. Šiuo metu po pamokų jie renka lapus kraukui fermoms.

A. Plučius

Komjaunimo keturiasdešimtmetį pažymėjo Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 2 moksleiviai. Be to, susirinkime į komjaunimą buvo priimti moksleiviai M. Balabkinas, V. Krasnovas, V. Keleberda ir kiti.

M. Balabkinas

LAIMĖJIMŲ APŽIŪRA

Dviguba nauda

(Pasakoja Puškino vardo kolūkio agronomas V. APETAS)

Mūsų kolūkyje daugiamečių žolių plotai užima daugiau kaip trečdalį visos ariamos žemės. Daugiausia sėjame dobilus, kurie mėgsta sunkią dirvą, o pas mus pagrindinai mlynai. Siemet nuėmėm sėklinius dobilus 40 ha plote. Apytikriais apskaičiavimais kiekvienas hektaras duos po 1,5 cent sėklų. Tai, palyginti, nedidelis derlius. Jam pakenkė šaltoka vasara.

Didinant sėklinių dobilų plotus apsirūpiname sėkla patys, o taip pat dalį jos parduodame, ir gauname nemažas pajamas.

Daugiametės žolės mes sėjame ne vien pašarų bazės sustiprinimo tikslu. Jos — geriausi priešsėliai linams ir grūdinėms kultūroms. Tiesa, anksčiau jį dobilienas mes sėdavome tik linus. O siemet, suarę 40 ha dobiliu, pasėjome jį dar žieminius kviečius. Netenka abejoti, kad derlių gausime gerą.

Parodos lankytojai, priėjusieji prie mūsų kolūkio stendo, daugiausia domėjosi linais. Ir, žinoma, neatsitiktinai. Juk eilę metų mūsų linų augintojai garsėja rajone. Tiesa, mūsų augalininkystės stende buvo ir daugiau jį ką pažvelgti. Pavyzdžiui, buvo kviečių, išaugintų mūsų brigadoje 13 ha plote, iš kurių surinkome vidutiniškai po 22 centnerius iš ha, pėdas.

— Geri kvieteliai, — kalbėjo lankytojai. — O kaip, vis dėlto, pas jus su linais, ką dabar su jais darote, kokias numatote gauti pajamas iš linininkystės?

Daug girtis nėra kuo.

Mūsų brigada šiemet augino 16 ha linų. Iš kiekvieno hektaro gauta vidutiniškai po 43 centnerio linų sėmenų. O štai šiaudien parodoje aš pamačiau geresnius rezultatus: J. Žemaitės vardo kolūkio linų augintojai dideliuose platuose gavo po 6 centnerius sėmenų iš hektaro. Jie, pasirodo, tampa mums rimtais varžovais lenktyniaujant už derlingumą ir pajamas iš linininkystės.

Mūsų kolūkis dabar pristato sėmenis valstybei. Visi linų šiaudeliai jau atsiklėję, pakelti ir suvežti į daržines. Greit pradėsime juos rūšiuoti. Siemet numatome pasinaudoti RTS linų apdir-

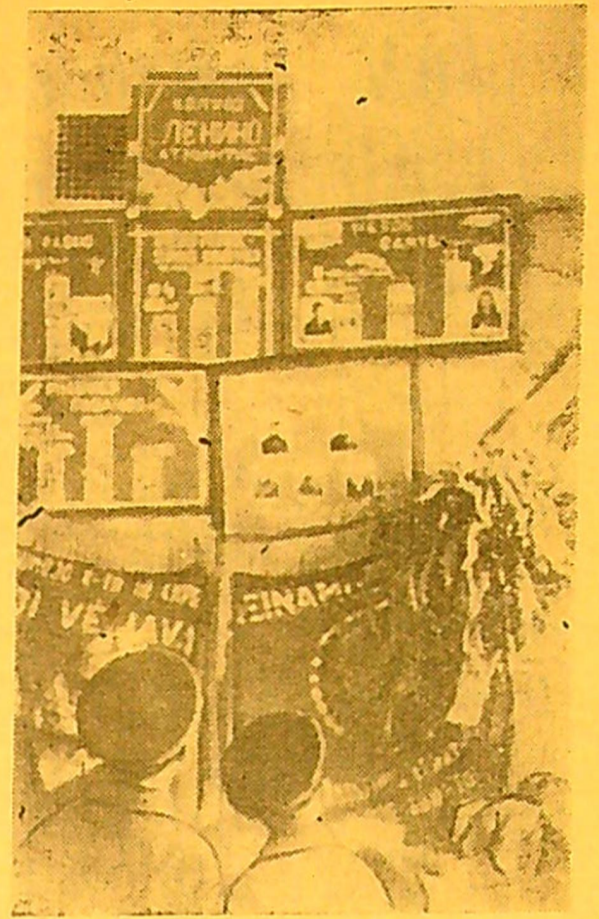
bimo agregatu ir priduoti valstybei apdirbtus linus. Tai padidins pajamas.

Kol dar nepradėtas linų apdirbimas ir jų pristatymas valstybei, sunku spręsti, koks bus pluošto derlius. Bet tikimės įvykdyti savo įsipareigojimus — užtikrinti didžiausią pajamingumą iš šios kultūros rajono kolūkių tarpe. Nežiūrint į nepalankias šios vasaros sąlygas, mūsų linų augintojai visus darbus auginant ir nuimant linus atliko sėkmingai ir laiku.

A. Dubovskis

„Lenino atminimo“ kolūkio I laukininkystės brigados brigadininkas

LINAI — AUKŠTAI PAJAMINGA KULTŪRA

Aukštą gyvulininkystės produktyvumą, linų pajamingumą, gausų veislinių kviečių derlių parodoje demonstravo „Lenino atminimo kolūkis“. Devyni šio kolūkio dalyviai buvo premijuoti.

Nuotraukoje: prie „Lenino atminimo“ kolūkio augalininkystės stendo.

Antros vietos neužleisime

Siemet parodoje nebuvo natūralių kiaulininkystės eksponatų. Šį trūkumą, žinoma, galima pateisinti tuo, kad gyvulių rekordininkų mūsų kolūkiuose kol kas nėra, o su priešakiniais laikymo metodais geriausia susipažinti tiesiog fermoje. Kiaulininkystėje pasiekti vieno ar kito kolūkio rezultatai atsispindi diagramose ir lentelėse. Aš atidžiai peržiūrėjau visų kolūkių rodiklius, ypač pirmaujančios pagal kiaulienos gamybą — „Lenino atminimo“ artelės.

Šiais metais mums, matyt, nepavyks pavyti turmantiečių, bet antros vietos pasiryžę niekam

neužleisti. 100 hektarų ariamos žemės per tris šiuo metų ketvirčius mes pagaminome 19 centnerių kiaulienos, per spalio mėnesį ferma pristatė valstybei 36 bekonus, iki metų pabaigos dar nupenėsime nemažiau kaip 120 kiaulių. Mūsų artelės metinis rezultatas bus 35 centneriai kiaulienos 100 ha ariamos žemės.

Mūsų darbą apsunkina tai, kad stokojame gyvulininkystės patalpų. Kolūkyje labai užsitęsė papildomos kiaulidės statyba. Užbaigti jos įrengimą būtina nedelsiant, nes žiema nelauks.

A. Beinoras

Capajevo vardo kolūkio kiaulių fermos vedėjas

— Spręskite patys, koks mūsų stendas, — sako Capajevo vardo kolūkio agronomas drg. Berentas.

Stendas atspindi neblogus rezultatus kovojant už grūdinių kultūrų, linų, dobilų sėklos derlių. Trečioji brigada, kuriai vadovauja drg. Alejūnas, 1,5 hektaro plote išaugino 60 tonų turnepso, iš 2 ha gavo 70 tonų pašarinių runkelių.

Runkeliai ir turnepas buvo geras ramstis didinant sultingųjų pašarų atsargą. Vienok, ramstis yra, bet pagrindo dar nėra: nei parodoje, nei šios artelės siloso tranšėjose kukurūzai dar neiškovojo reikiamos vietos.

450 cent žaliosios masės iš hektaro

(Iš pasikalbėjimo su „Pirmūno“ kolūkio agronomu drg. MISKINYTE)

Mūsų kolūkio stende eksponuojami geri kukurūzai. 7 ha plote vidutiniškai iš kiekvieno hektaro gavome po 450 centnerių žaliosios masės. Ji išauginta pirmos ir antros laukininkystės brigadų kolūkiečių pasodybinuose sklypuose.

Kad tik rūpestingai prižiūrėti kukurūzai išauga puikūs, gali paliudyti pirmos brigados brigadininkas Stasys Dainys, 20 arų plote gavęs 120 cent žaliosios masės. Gerą derlių išaugino Skėtarskienė, Malinauskas ir kt.

Ateinančiais metais auginsime 23 ha kukurūzų — po 20 arų kiekvienai karvei. Daugiausia sėsime jų bendruose platuose, o taip pat ir pas kolūkiečius. Pastovių grandžių nebus. Paskirsime kiekvienoje brigadoje grandininką, atsakingą už kukurūzų auginimą ir priežiūrą, o darbus vykdys visi brigados nariai.

Sėjai ruošiamės jau dabar.

Eksponatai savo įvairumu ir gerumu patraukia parodos lankytojų dėmesį, bet ypač patraukia dėmesį bulvės, išaugintos „Tarybų Lietuvos“ kolūkio II laukininkystės brigadoje. Etiketė kukliai pasakoja apie tai, kad kolūkiečiai surinko iš kiekvieno hektaro 120 cent gumbų.

Jaunai kolūkio agronomai Danguolei Ruz-

gaitei daug laukų teko praeiti su daugeliu pasitarti parenkant žemę bulvių auginimui. Parininko lengvas, smėlėtas dirvas, kuriose augo žieminiai rugiai.

Praeitų metų spalio mėnesį traktoriumi buvo suartos visos bulvėms skirtos dirvos, į jas išvežta po 25 tonas mėšlo j hektarą. Pavasarį Petras Dicevičius — žemės ūkio artelės narys — antrą kartą perarė ir suakėjo visą plotą.

Gegužės mėnesį, sodinant bulves, įnešėme j hektarą po 200 kg kalio trąšų ir superfosfato. Susidariusi pluta ir pasirodžius piktžolėms, lauką akėjome prieš pasirodant daigams ir po jų pasirodymo. Be to, du kartus bulves apkauptėme.

D. Gavrillovas

Išaugo neblogas derlius. Iš 8 ha gavome 96 tonas bulvių. Tokio derliaus artelė negaudavo ir palankesniais metais.

PREMIJUOTŲ IR ATŽYMĖTŲ DIPLOMAIS TARPE

Daugelis dešimčių rajono žemės ūkio parodos dalyvių gavo premijas ir diplomus už aukštą rodiklių pasiekimą didinant žemės ūkio gamybą. Mes paminėsime tik kai kuriuos iš jų.

Didelė grupė gyvulių augintojų premijuota už dirbtinio karvių apseklintojo įdiegimą, už aukštą produktyvių veršelių gavimą. Geriausių rezultatų šioje srityje pasiekė Puškino vardo ir „Rau-

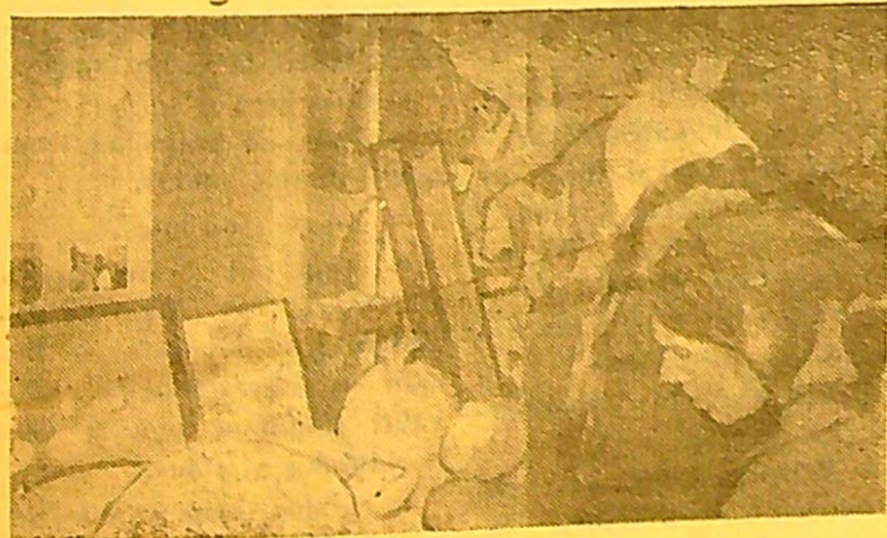
donojo Spalio“ kolūkių technikai drg. drg. Aleksiejėvas ir Vaitkevičius. Kiekvienas iš jų premijuotas 400 rublių.

Pirmomis premijuotų melžėjų tarpe už aukštą pieno primelžimą buvo išvardintos F. Burlakova ir E. Meduneckaja, einančios lenktyniaujančių priešakyje.

Kazys Vitkauskas, Stalino vardo kolūkio kompleksinės brigados brigadininkas, pasirodė

esąs vieninteliu parodos dalyviu, du kartus premijuotu: už gerą karvių dirbtinio apseklintojo organizavimą ir už pasiekimus augalininkystėje, ypač kukurūzų auginime. Čia geriausiai kovojama už pasėlių didinimą ir aukštą kukurūzų derlių silosui. Už šį svarbų dalyką premijuotas ir kolūkio pirmininkas drg. Kazanovas.

Premijuoti šeši kolūkių pirmininkai, šešios

Salėje, kur vyko rajono mokyklų paroda, lankytojų netruko. Įvairūs eksponatai, meniškai mokinių rankomis apipavidalinti stendai domino ir mažuosius parodos lankytojus, ir suaugusius.

Yra kuo pasididžiuoti Zarasų antros vidurinės mokyklos moksleiviams. Jie užėmė pirmą vietą mokyklų tarpe talkininkaujant kolūkiams. Dešimtys tonų gero siloso užaugta Stalino vardo kolūkyje. O jis pagamintas iš kukurūzų, kuriuos čia išaugino mokiniai.

Pagal naujų įvairių kultūrų rūšių išvedimą pirmauja M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos jaunieji gamtininkai.

Įdomūs gyvieji kampeliai organizuoti Stelmužės, Girsų, Imbrado septynmetėse mokyklose.

Nuotraukoje: prie mokyklų parodos stendų.
H. JURŠIO nuotr.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

JAV toliau kišasi
į Kinijos reikalus

Savo agresyviais veiksmais Taivaniao sąsiaurio rajone Amerikos imperialistai sudarė grėsmę taikai Tolimuosiuose Rytuose ir visame pasaulyje. Kuo paaiškinti, kad už vandens gyveną imperialistai, nespėję baigti Artimuosiuose Rytuose savo avantiūros, kuri, kaip žinoma, jiems baigiasi labai liudnai, ėmėsi įžuliai grasinti karu didžiajai Kinijai? Amerikos milijardieriai metasi iš vienos avantiūros į kitą todėl, kad tokiu budu atsirandanti įtempta tarptautinė padėtis atneša jiems milijardus dolerių, susijusių su karinės gamybos didėjimu: ginklavimosi varžybas jie laiko išsigelbėjimu iš ekonominės krizės; imperialistus į avantiūras stumia ir zveriška neapykanta komunistams, tautų nacionalinio išsivadavimo sąjūdžiu.

Rengiamasis karui amerikiečių užgroboje Taivaniao saloje ir nuolatiniai grasinimai Kinijos Liaudies Respublikai nebaugina kinų tautos. Tačiau dėl viso to labai nerimauja Jungtinių Amerikos Valstijų karinių bloko partneriai Vakarų Europoje bei pačioje Amerikoje. Dėl to prezidentas Eisenhoweris ir valstybės sekretorius Dalesas buvo priversti paskelbti keleto raminamųjų pareiškimų, kuriuose įtikinėjama, kad savo tikslų Tolimuosiuose Rytuose JAV keičiančios siekti taikomos priemonėmis.

Tačiau nepraėjo ir mėnesio po Daleso pareiškimų, kai paaiškėjo, kad tuo buvo tik masuojamas sustiprėjęs Amerikos karinis ruošimasis išplėsti agresiją Tolimuosiuose Rytuose. Ypač įtikinamai tai parodė neseniai įvykusios Daleso derybos Taivaniao saloje su Čan Kai-ši.

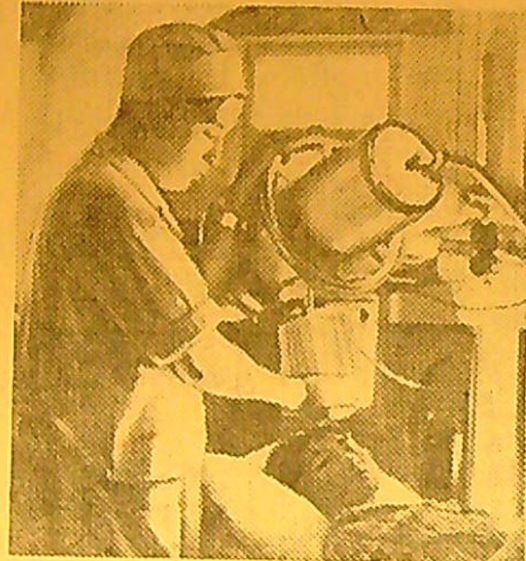
Pats šių derybų faktas parodė, kad valdančieji Jungtinių Amerikos Valstijų sluoksniai toliau laikosi savo paskelbtos „dviejų Kinijų“ gyvavimo teorijos, kišasi į Kinijos vidaus reikalus ir nori priversti vienintelę teisėtą Kinijos vyriausybę susitaikyti su tokia padėtimi, kai Taivanyje ir pakrančių salose yra marionetinė čankaiščių valdžia. Drauge derybos Taivanyje parodė Jungtinių Valstijų ketinimą išplėsti savo agresiją prieš Kiniją. Pranešime apie derybų rezultatus patvirtinama

beprotiška reakcionierių svajonė atkurti Kinijoje kapitalistų ir dvarininkų valdžią.

Agresyvūs Jungtinių Valstijų kėsiai Tolimuosiuose Rytuose sukėlė naujų griežtų protestų visame pasaulyje. Pažymėdamas tai, Amerikos laikraštis „Niu Jork Taims“ rašo: „Kol Čan Kai-ši kariuomenė bus Kinijos pakrančių salose, tol bus galima įtraukti Jungtines Valstijas į Kinijos karą netinkamu laiku, netinkamoje vietoje ir dėl netinkamų priežasčių. Taivaniao derybų rezultatai neišveda mūsų iš keblios padėties“.

Jungtinėse Amerikos Valstijose, kaip ir visame pasaulyje, vis labiau suprantama, kad Amerika turi liautis kišusis į Kinijos vidaus reikalus ir išvesti savo ginkluotąsias pajėgas iš Taivaniao.

A. Satilovas

Korėjos Liaudies Demokratinėje Respublikoje rūpinamasi darbo žmonių sveikata. Pokariniais metais buvo pastatytos naujos ir išplėtos senos gydymo įstaigos. Žymiai pagerėjo jų aprūpinimas medicinine aparatūra. Artimiausiu laiku įvairiuose šalies rajonuose bus pastatytos 133 ligoninės, 12 priešepideminę stočių ir virš trijų tūkstančių kitų gydymo įstaigų.

Nuotraukoje: Pchenjano Raudonojo Kryžiaus Centrinės ligoninės rentgeno kabinete.

(TASS).

KILNOJAMOJO KINO MARŠRUTAS
1958 metų lapkričio mėnesiui

Eil. Nr.	Kino seanso punkto pavadinimas	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data
Kilnojamas kinas Nr. 1							
1	Baibių kaimas		3		12		21
2	Vajesiškio ..		4		13		22
3	Avinostų ..		5	„Miestas ..	14	„Belskis ..	23
4	Polivarko ..	„Ivanas ..	6	„uždega ..	15	„bet kurias ..	24
5	Bikėnų ..	Rūstusis“	7	žiburius“	16		25
6	Grybiškių ..		8		17		26
7	Kapustynės ..		9		18		27
8	Kapustynės ..		10		19		28
Kilnojamas kinas Nr. 2							
1	Slabotkės kaimas		3		12		21
2	Stelmužės ..		4		13		22
3	Raudinės ..		5	„Belskis ..	14		23
4	Azubalių ..		6	„bet kurias ..	15	„Ivanas ..	24
5	Imbrado ..	„Ilja ..	7	„bet kurias ..	16	„Rūstusis“ ..	25
6	Mukulių ..	Muromecas“	8	duris“	17		26
7	Mukulių ..		9		18		27
8	Kovališkių ..		10		19		28
Kilnojamas kinas N. 3							
1	Smalvu kaimas		3		12		21
2	Staciunų ..		4		13	„Miestas ..	22
3	Višnevių ..	„Belskis ..	5	„Ilja ..	14	„Miestas ..	23
4	Zaviškių ..	„bet kurias ..	6	Muromecas“	15	žiburius“	24
5	Tilžės ..	duris“	7		16		25
6	Tilžės ..		8		17		26
7	Kimbartiškių ..		9		18		27
8	Zatokų ..		10		19		28
Kilnojamas kinas Nr. 4							
1	Riešutynės kaimas		3		12		21
2	Tabaro ..		4		13		22
3	Bernotiškių ..	„Miestas ..	5	„Ivanas ..	14	„Ilja ..	23
4	Lupenkos ..	uždega ..	6	Rūstusis“	15	Muromecas“	24
5	Belkaučiznos ..	žiburius“	7		16		25
6	Belkaučiznos ..		8		17		26
7	Šunelės ..		9		18		27
8	Šunelės ..						

RVK KULTŪROS SKYRIUS

L. OVALOVAS
Varinė saga
Romanas

(Tęsinys iš 129 numerio).
Aš niekada nepamiršiu tos trumpos vasaros nakties, praleistos kartu su Viktoru.
Už lango buvo tamsu, tik tai violetiniai juodame danguje mirgėjo retos žvaigždės.
O pas mus kambaryje degė šviesa. Mes prisiminėme Tėvynę, kalbėjome apie mūsų gyvenimą, apgalvojome savo darbą, kūrėme planus...
Mūsų svajingą nuotaiką nutraukė kažkokis tai šlamėjimas, sklindantis iš gatvės, lyg tai kažkas didžiulių šepėčių draskė grindinį.
Mes sužiūrėme pro langą. Svito. Esesininkai su pistoletais rankose vedė minią moterų, paauglių ir senių. Minia buvo kažkokia tai nuostabi pilka, bedalė, lyg šešėlis; esesininkai savo juodomis uniformomis priminė tik ką nulipdytus blizgančius alavinius kareivėlius.
Kur jie vedė šiuos žmones?...
Mes sumišę pažvelgėme

vienas į kitą...

Išaušo diena ir kiekvienas iš mūsų turėjome savo pareigas.

— Na, aš eisiu, — pasakė Zeleznovas ir išėjo iš kabineto.

Praėjus vienai dienai Zeleznovas pasakė:

— Mačiau Proniną. Pranešiau apie tavo susitikimą su Teiloru. Prašė perduoti jam sąrašo kopiją. Sako, tai bus didelis laimėjimas, jeigu pasiseks iššifruoti...
O dar po dienos Marta pranešė, kad manęs klausia kažkoks tai žmogus.

Aš su tokiu nekantrumu laukiau kokio nors nepažįstamo pasirodymo, kad iš karto nuskubėčiau jo pasitikti.

Mes klausiamai pasižiūrėjome vienas į kitą.

— Ponas Berzinis? — kreipėsi į mane atvykėlis.

— Jis pats... — Aš mandagiai nulenčiau galvą. — Su kuo turiu garbę?

Atvykėlis pasižiūrėjo į ma-

ne geltonomis limpančiomis akimis.

— Arnoldas Ozolsas jūsų paslaugoms.

— Nusirenkite, — pakviečiau aš jį. — Prašau į kabineta.

Mes nuėjome į kabineta.

Ozolsas neskubėdamas atsėdėjo, minutę palaukė, įkišo ranką į vidinę švarko kišenę, ištraukė iš ten pašto atviruką, ant kurio buvo nupieštos neužmirštuolės, pasižiūrėjo į gėles, padėjo atviruką ant stalo ir pridengė ranka.

Ozolsas nepradėjo pasikalbėti.

— Kame reikalus? — ceremoniškai paklausiau aš.

— Pasakykite, pas jus yra arkliai? — nelaukai paklausė jis. — Vaziuojamieji arkliai?

— Ne, — pasakiau aš. — Pas mane nėra arklų.

— O jomui arklūs?

— Ne, ne, — pasakiau aš. — Aš turiu mašina.

— Gal būf, jūs turite karvę? — paklausė Ozolsas.

— Ne, — pasakiau aš. — Ir karvės aš neturiu.

— Tas blogai, — pasakė Ozolsas. — Visada geriau gerti savos karvės pieną.

— Aš sutinku su jumis, — pasakiau aš. — Bet kažkaip, žinote, neįsigijau.

Ozolsas pasižiūrėjo į atviruką ir nukreipė žvilgsnį į mane.

— O kiaulių jūs nelaikote?

— Nelaikau, — pasakiau aš.

— Tas irgi blogai, — pasakė jis. — Kiekviename name pasitaiko atliekos, naminė mėsa skanesnė.

— Gerai, jeigu jūs tai laikote būtinu dalyku, aš pasistengsiu įsigyti parsiuką.

— O šuns jūs neturite? — paklausė Ozolsas. — Jūs ne medžiotojas?

— Na, medžiotojas, — pasakiau aš, — bet šuns aš neturiu.

— Labai gaila, — pasakė Ozolsas. — Ir katės nėra?

— Aš ne visiškai jus suprantu, — atsakiau aš jam į klausimą apie katę. — Aš neatsimenu, kiek gyvulių aprašė Bremas, bet drįstu jus užtikrinti, kad nė vieno iš jų, didžiausiam mano nusivylimui, aš neturiu.

— Reikalus tame, kad aš veterinarijos gydytojas, — su pasigėrėjimu atsakė Ozolsas. — Man pranešė, kad pas jus susirgo kažkoks tai naminis gyvulys.

Jis vėl paėmė į rankas savo atviruką, su gailėsciu pasižiūrėjo į neužmirštuoles ir palingavo galva:

— Labai gaila, tikriausiai, įvyko nesupratimas, nedrįstu jūsų daugiau užlaikyti...
Ir staiga man šovė į galvą mintis! Aš prisiminiau, kad kažkur esu matęs tokį atviruką su neužmirštuolėmis... Taip, juk aš ją mačiau

pas save! Pas Bleiką svetainėje gulėjo keli albumai su atvirukais... Aš net stebėjau si, kuriam tikslui jis laikė pas save tokius miesčioniškus albumus su pašto atvirukais... Viename iš jų aš mačiau kaip tik tokias neužmirštuoles!

Ir čia aš prisiminiau, kad prieš daugelį mėnesių pas mane buvo atėjęs kažkoks malkų sandėlio vedėjas ir taip pat visą laiką vartė prieš mane pašto atviruką...

— Vieną minutę, ponas Ozolsai! — surikau aš ir nuėjau į svetainę...

Aš pagriebiau albumą, parvarčiau jį, suradau atviruką su neužmirštuolėmis ir paskubėjau atgal į kabineta.

— Pasiziūrėkite, ponas Ozolsai, — pasakiau aš. — Koks keistas sutapimas: aš turiu tokį pat atviruką, kaip ir jūs!

Ozolsas paėmė mano atviruką, sugretino su savo, po to išsitiesė kėdėje ir suakmenėjusiu veidu pažiūrėjo į mane.

— Aš nesuprantu, ponas Berzini, kam prireikė jums šitos komedijos? — išdidžiai paklausė jis. — Kiti irgi turi nervus.

— Atleiskite man, Ozolsai, — laisvai atsakiau aš. — Bet iš pradžių aš suabejojau...
— Kokios čia dar gali būti abejonės? Pasižiūrėkite pats.

Jis man padavė abu atvirukus — negalėjo kilti jokių abejonių dėl jų tapatumo.

— Paskutiniu metu tiek netikėtumų... — Aš pasižiūrėjau į Ozolsą. — Taip, kad reikia atsargiau.

— Kokie netikėtumai gali iškilti tarp mūsų! — Ironiška šypsena perėjo per atvykėlio lūpas, jis atsikvėpė ir laukiamai pasižiūrėjo į mane.

— Aš klausau jūsų, ponas Berzini.

— Kas jums perdavė pareidymą atvykti pas mane? — dalykiškai paklausiau aš, lyg patikrindamas savo pašnekovą.

Ozolsas maloniai nusišypsojo.

— Vienas mano senas draugas iš užjūrio. Juk aš...

Šiame pokalbyje viską reikėjo atspėti iš vieno žodžio.

— Juk jūs...
— Taip, aš praleidau tenai apie aštuonis metus.

— Jūs ten dirbote...
— Taip pat veterinarijos gydytoju... — Ozolsas patenkintas nusišypsojo. — Bet man ne kartą tekdavo dalyvauti slopinant žemės ūkio darbininkų streikus.

— Ir jūs, kaip ir anksčiau, palaikote ryšius?

— Ne. — Ozolsas vėl nusišypsojo. Po to, kai aš parodžiau jam savo atviruką, jis liko labai meilus: kaip ten bebūtų, bet aš buvau jo viršininkas. — Sugrįžęs į Latviją aš visus juos pamečiau.

Aš irgi mandagiai nusišypsojau jam.

— Bet mes juos vėl sugrąžiname...

(Bus daugiau).

Redaktorius pavad. V. BARANOVSKIS